

Musulmanlyk we Bozgurt

Category: Kitapcy,Taryhy makalalar

написано kitapcy | 23 января, 2025

Musulmanlyk we Bozgurt MÜSLÜMANLIK VE BOZKURT

Bugüne kadar bâzı kişiler Bozkurt'un Türkler için bir totem olduğu, Müslüman olmadan önce onu Tanrı kabul ettikleri yazılmıştır, söylenmiştir. Ancak, asla böyle bir şey olmamıştır. Bugün dahi takılan bir rozet, kullanılan bir bayrak, arma, amblem vb. mânevî duyguyu kuvvetlendirici vasıtalara -maalesef- aynı gözle bakanlar vardır. Bozkurt'un bir totem olduğu iddiasını Türklerin Bozkurt'a saygı duymalarına ve onu bâzı destanlarımızda "ata", bâzılarında ise "ana" olarak tanımlamalarına bağlamaktadırlar (Bozkurt, Oğuz Kağan ve Göktürk destanlarında "ana", Uygur destanlarında ise "baba" olarak anlatılır). Bir insanın nasıl ki; ana, baba ve diğer büyüklerini hürmetle anması, onlara saygı duyulan kişiler olarak bakması, bunları -haşa- Tanrı yerine koyması değilse, Türklerin de Bozkurt'a sevgi göstermesi aynı olmuştur.

Türkler, Müslümanlığı kabul etmeden önce Gök Tanrısı'na inanırlardı. Hâlâ bu inanışları devam ettiren Türklerin bu dininin adı "Tengricilik"tir. Bu ad Avrupalılar tarafından "şamanizm" olarak kullanılmış ve bizlere de Avrupa kültürü ile bu isim geçmiştir.

Bugün hâlâ bu dini yaşayanlar -hürmetlerinden dolayı- "Tengri" sözünü kullanmazlar.

Konuyu yazılı kaynaklara dayanarak belgelemek istersek meselâ Göktürk İmparatorluğu dönemine bakalım: Göktürk döneminde dikilen ve günümüzde hâlâ varlığını devam ettiren Göktürk yazıtlarında/kitabelerinde (Orhun yazıtları/kitabeleri olarak da bilinir) Bilge Kağan Türk halkına şöyle seslenir:

"Ben Tanrı'ya benzer, Tanrı'dan olmuş Türk Bilge Kağan! Tanrı irade ettiği için, Kağanlık tahtına oturdum." Kitabenin başka bir yerinde de: "Tanrı güç verdi, babamın Türk ordusu kurt, Türk düşmanları koyun oldu; kurt önünden kaçan koyunlar gibi

dağılıp gitti.”

Bilge Kağan; Kültigin anıtında da kardeşinin hayatını anlatırken ise şöyle demektedir:

“Kültigin 10 yaşında iken (güzeller güzeli) anam hatunun taliine olarak erkekler arasına alındı. 16 yaşında saltanat ve Kağan için şu işleri yaptı: Çinli On-Tutuk (Çinlilerde 5000 kişilik ordu birimi) 50.000 kişi ile üzerimize yürüdü ve biz çarpıştık. Kültigin piyade ile hücumla kalktı ve On-Tutuğu elinde silâh ve maiyeti ile yakalayarak Kağan’ın huzuruna getirdi. O orduyu mahvettik. 21 yaşında iken Çinli komutan Çaçasegün ile harp etti... Ey Türk Beğleri, bu hücumu hatırlayınız! O orduyu orada imha ettik. Kültigin olmasaydı şimdi hepimiz de yok olacaktık. Şimdi Kültigin ölmüştür. Onun yasını tutuyorum. Fakat ey insan oğulları! Tanrı’nın (Allah C.C.) takdir ettiği zamanda ölmek için dünyaya geldik..”

Göktürk Kitabelerini yukarıdaki satırlarla aktaran Prof. Dr. Nevzat Yalçıntaş bizlere son olarak şu uyarıda bulunuyor:

“Şu satırlardaki güzelliğe ve tek Yaratıcı’yı tanıma ve O’nun kaderine inanma duygularına bakmak dahi, tarihimizin ihtişamını görmek ve Göktürk kitabelerinin önemini kavramaya yeter. Büyük tarihi olan küçük insanlar ve millet olmayalım. Onu öğrenelim ve yeni nesillere öğretilim.” (Prof. Dr. Nevzat Yalçıntaş, “Göktürk Kitabeleri”, Türkiye gazetesini, 24.12.1993) Yazar Altan Deliorman da, bu konuyu ilmî belgeler ışığında incelediği makalesinde sonucu şu cümleler ile noktalayarak bitiriyor:

“Esasen tarihî kayıtların başından, yani Hun çağından itibaren Bozkurt’un dinî nitelik taşımadığı, dinî bir sembol(totem veya ongun) olmadığı bellidir. Bu sayededir ki, Türklerin girdiği çeşitli dinlerde bir tezat teşkil etmemiştir. Çünkü millî bir sembol olarak Bozkurt, dinlerle aynı kategoride yer almamaktadır. Onun için, dinî inanışla Bozkurt arasında bir karşıtlık bulunması söz konusu olmamıştır. Bunun dışındaki iddialar ilmî bir değer taşımamaktadır.(Altan Deliorman, “Bozkurt: Totem mi, sembol mü?”, Orkun dergisi, S.61, Mart-2003, s.16)

Bu belgelerden de anlaşılıyor ki, Türkler Müslüman olmadan

önce de Tek tanrı inanişına yakın olmuşlar ve bu Tanrı'yı da Bozkurt olarak görmemişlerdir. Bayraklarında bulunan Bozkurt ise, onlar için sadece Türkleri birleştiren, onlara yol gösteren, kötü günlerinde, darda kaldıkları an yardımlarına gelen mânevî bir varlık olarak görülmüştür.

Öz olarak; Daha önceleri Türk destanlarında görülen Bozkurt; o gün de, bugün de, bir totem değil; Türkleri millî ve mânevî yönden birleştiren, tanıtan bir sembol olarak görülmüş ve görülmektedir.

İzmir Millî Eğitim Müdürü iken şehit edilen değerli eğitimci, yazar ve şair olan Kemal Fedai Coşkuner'in bir şiiri:
Ruhu şad, mekânı Cennet olsun.

● ÜLKÜYE ÇAĞRI

Çekmişiz KURT başlı ülkü bayrağın,
Altına kalbinden coşanlar gelsin.
ÖTÜKEN'den gelir ferman otağın,
Gönlünde YURT AŞKI taşanlar gelsin.

Bir yoldur uzanır yüce dileğe,
Dayanıyor artık işler bileğe,
Değmeden bir nebze korku yüreğe,
Kanlı Kafkaslar'dan aşanlar gelsin.

Atalar yurdunda bir kara duman,
Öksüz ülkelerin halleri yaman,
Kalkın ey gâziler, geçiyor zaman,
Uykuyu ölüme yoranlar gelsin.

Dinmiyor neyleyim ezelî ağrı,
Köz köz olmuş eyvah, Türklüğün bağı,
Herşeyim, varlığım, ülküme doğru,
Huduttan hududu soranlar gelsin.

Açılsın yarınım mutlu akından,
Şimşekler vuruyor Ergenekon'dan.
Bildiği var mutlak yüce Hakan'dan,

KÜRŞAD'ın ruhunu soranlar gelsin.

Baharlar olmuyor TANRI DAĞI'nda,
Feryatlar yükselir TURAN bağında;
Beklemek mi daha gençlik çağında,
Tufanlara karşı duranlar gelsin.

Niğbolu, Mohaçlar canlanmalı hey!..
Mavi gök, kara yer kanlanmalı hey!..
Kılıçlar kınından fırlanmalı hey!..
Şehitlik kefenin biçenler gelsin.

Der Fedai; başım ÜLKÜ yolunda,
Türkeli'nin baykuş öter bağrında,
BOZKURLAR'a hasret TÜRKLÜK uğrunda,
Anadan ve yardan geçenler gelsin.

(Kemal Fedai Coşkun, Vatanda Gurbet/şiiirler, İzmir-1970,
s.16)

Fahrettin SAVAŞ KONAR. Taryhy makalalar